

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci žalobcu: **E., S.**, zast. *JUDr. T. P.*, advokátom, N., proti žalovanému: **Protimonopolný úrad Slovenskej republiky**, Drieňová ulica č. 24, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2006/DZ/R/2/062 zo dňa 9. júna 2006, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 309/2006-52 zo dňa 31. marca 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 309/2006-52 zo dňa 31. marca 2009, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom č. k. 1S 309/2006-52 zo dňa 31. marca 2009 Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 2006/DZ/R/2/062 zo dňa 9. júna 2006, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu č. 2005/DZ/2/1/116 zo dňa 8. novembra 2005.

Súd prvého stupňa po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že správne orgány postupovali v konaní v medziach zákona rešpektujúc ústavné a zákonné právo

žalobcu, pričom ani v procesnom postupe správnych orgánov sa nevyskytli také vady, ktoré by mali za následok nezákonnosť vydaných rozhodnutí.

Podľa názoru súdu prvého stupňa žalovaný sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré uviedol vo svojom odvolaní. Dostatočne zistil skutkový stav a správne vyvodil záver o tom, že konanie spočívajúce vo viazaní súhlasu s uzavretím licenčnej zmluvy č. X. so spoločnosťou N. I. T. S., pobočka Bratislava zo dňa 20. decembra 2004 a licenčnej zmluvy č. X. so spoločnosťou S. M. A. A. Bratislava na poskytovanie súboru informácií s oprávnením na jeho použitie a šírenie tretím osobám elektronickou cestou prostredníctvom monitoringu tlače je zneužívaním dominantného postavenia na relevantnom trhu.

Podľa súdu prvého stupňa sa žalobca neriadil ustanovením § 249 ods.2 OSP, neuviedol dôvody nezákonnosti, dostatočne nekonkretizoval ich skutkovú a právnu kvalifikáciu, naproti tomu žalovaný sa vo svojom rozsiahlom rozhodnutí veľmi podrobne vysporiadal so všetkými právnymi otázkami čo je relevantný trh, čo je dominantné postavenie, správne použil aplikáciu právnych predpisov, rozobral, v čom videl porušenie zákazu zneužívania dominantného postavenia formou diskriminácie.

Na základe uvedeného dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav a tento aj po právnej stránke správne posúdili a napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného bol z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom. Žalobu preto zamietol.

Proti rozsudku podal žalobca včas odvolanie, ktorým navrhol aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím navrhol zrušiť.

Zdôraznil, že žalobca nevystupoval na trhu s elektronickou formou H. N., ale túto poskytoval agentúram len na základe ich oslovenia iba ako bonusový produkt popri tlačovine. Pripustil, že na takéto konanie museli byť uzavreté ako kúpna, tak aj licenčná zmluva. Kúpna zmluva upravovala odber tlačovín, licenčná zmluva upravovala iba možnosť bezplatného užívania elektronickej formy odberateľom. Bežné poskytovanie elektronickej formy H. N. nebolo ani v podnikateľskom portfóliu, nebolo ani v žalobcovom záujme poskytovať elektronickú formu, avšak po oslovení dvoma agentúrami, ktoré mali záujem o tento produkt im tento poskytol. Žalobca nikdy neponúkal odplatne elektronickú formu svojich novín, možnosť jej odberu umožnil iba daným agentúram na základe ich záujmu iba ako bezplatný bonus k stanovenému počtu tlačovín.

Podľa žalobcu správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav pre vydanie rozhodnutia, ktorým oba správne orgány rozhodli o zneužití dominantného postavenia na relevantnom trhu zo strany žalobcu a uložení pokuty vo výške 100 000 Sk.

Žalovaný navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Podľa jeho názoru žalobca vo svojej žalobe nenaplnil požiadavky stanovené § 249 ods.2 OSP, v nedostatočnej miere zdôvodnil, v čom vidí nesprávnosť právneho posúdenia veci a odvolával sa len na všeobecné formulácie o nesprávnosti resp. nezákonnosti napadnutého rozhodnutia.

K odvolacej námietke žalobcu, že nevystupoval na trhu s elektronickou formou H. N., ale túto poskytoval agentúram len na základe ich oslovenia iba ako bonusový produkt k tlačovinám, uviedol, že v priebehu správneho konania bolo zistené, že žalobca od roku 2001 do konca roka 2004 poskytoval monitorovacím spoločnostiam elektronickú podobu denníka H. N. (ďalej len HN) na účely monitoringu tlače ako samostatne predajný tovar, t.j. bez toho, aby monitorovacia spoločnosť bola povinná popri uvedenej elektronickej verzii denníka HN odoberať od žalobcu akýkoľvek iný tovar alebo službu.

Pre rok 2005 upravil žalobca podmienky poskytovania Súboru informácií s právom ich šírenia tretím osobám prostredníctvom monitoringu tlače tak, že ho poskytoval len ako množstevný bonus k ročnému predplatnému 1500 ks výtlačkov z každého vydania denníka HN, teda nie už ako samostatne predajný tovar ako to bolo pred rokom 2005. Pritom pre podnikanie monitorovacej spoločnosti je kúpa printovej verzie periodík absolútne nepodstatná, nepotrebná a neodôvodnená, nakoľko monitorovacie spoločnosti spracúvajú elektronicky monitoring tlače z elektronickej verzie periodík a aj v prípade, že využijú printovú verziu ako zálohy v prípade technického výpadku dodávky elektronickej verzie, je nezmyselné, aby na to využili, resp. potrebovali 1500 ks výtlačkov denníka HN.

Z hľadiska monitoringu tlače printová podoba denníka HN a elektronická podoba denníka HN s oprávnením na šírenie tretím osobám svojou povahou ani podľa obchodných zvyklostí spolu nesúvisia, a preto žalobca nemal dôvod, aby viazal dva nezávislé produkty na seba, o to viac ak do konca roka 2004 ponúkal tieto dva tovary ako samostatné produkty.

Podľa žalovaného snahu o elimináciu strát spôsobených neustálym znižovaním predaja printovej podoby denníka HN nemožno v žiadnom prípade považovať za ospravedlniteľný dôvod protisúťažného viazania, nakoľko takéto počínanie žalobcu nebolo

objektívne nevyhnutným opatrením a existujú preň výlučne subjektívne dôvody. Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor zneužívania dominantného postavenia v konaní začatom z vlastného podnetu vydal dňa 8. novembra 2005 rozhodnutie č. 2005/DZ/2/1/116, ktorým rozhodol, v bode 1/ výroku, že konanie žalobcu spočívajúce vo viazaní súhlasu s uzavretím licenčnej zmluvy č. X. a č. X. so spoločnosťami N. I. T., S. pobočka Bratislava a so spoločnosťou S. M. A. A. so sídlom v Bratislave na poskytovanie súboru informácií s oprávnením na jeho použitie a šírenie tretím osobám elektronickou cestou prostredníctvom monitoringu tlače na podmienku, že obe spoločnosti uzavrujú so žalobcom kúpnu zmluvu na odobratie 1500 ks výtlačkov z každého vydania denníka H. N. je zneužívaním dominantného postavenia na relevantnom trhu poskytovania dát denníka H. N. v elektronickej podobe s právom ich použitia a šírenia elektronickou cestou tretím osobám prostredníctvom monitoringu tlače podľa § 8 ods.2 písm. d/ zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže.

V bode 2/výroku rozhodol, že konanie žalobcu spočívajúce vo viazaní súhlasu s uzavretím Licenčnej zmluvy č. X. so spoločnosťou S. M. A. zo dňa 20. decembra 2004 na poskytovanie Súboru informácií s oprávnením na jeho použitie a šírenie tretím osobám elektronickou cestou prostredníctvom monitoringu tlače na podmienky, že predmetná spoločnosť uzavrie so žalobcom Kúpnu zmluvu č. V. na odobratie 1500 ks výtlačkov z každého vydania denníka HN zo dňa 20. decembra 2004 je zneužitím dominantného postavenia na relevantnom trhu poskytovania dát denníka HN v elektronickej podobe s právom ich použitia a šírenia elektronickou cestou s právom ich použitia a šírenia elektronickou cestou tretím osobám prostredníctvom monitoringu tlače podľa § 8 ods.2 písm. d/ zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže.

V bode 3/ rozhodol, že konanie žalobcu spočívajúce v uplatňovaní rozdielnych podmienok pre poskytovanie súboru informácií s oprávnením na jeho použite a šírenie tretím osobám elektronickou cestou prostredníctvom monitoringu tlače v čase od 1. januára 2005 do 31. marca 2005 a to takých, že spoločnosť S. O. S. mala možnosť kupovať súbor

informácií s oprávnením na jeho použitie a šírenie tretím osobám elektronickou cestou prostredníctvom monitoringu tlače ako samostatný produkt, zatiaľ čo spoločnosti N. I. T., S. pobočka Bratislava a S. M. A. mohli kupovať súbor informácií s oprávnením na jeho použitie a šírenie tretím osobám elektronickou cestou prostredníctvom monitoringu tlače len spolu s kúpou 1500 ks výtlačkov z každého vydania denníka HN, ktorými mohli byť spoločnosti N. I. T., S. pobočka Bratislava a S. M. A. znevýhodnené v súťaži je zneužitím dominantného postavenia na relevantnom trhu poskytovania dát denníka HN v elektronickej podobe s právom ich použitia a šírená elektronickou cestou tretím osobám prostredníctvom monitoringu tlače podľa § 8 ods.2 písm. c/ zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže.

V bode 4/ rozhodol, že žalobca je podľa § 22 ods.1 písm. b/ zákona č. 136/2001 Z.z. povinný sa zdržať konania uvedeného v bode 1/ a 2/ rozhodnutia a odstrániť protiprávny stav do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

V bode 5/ rozhodol o uložení peňažnej pokuty žalobcovi vo výške 150 000 Sk.

Žalobca podal proti uvedenému rozhodnutiu rozklad, ktorým sa domáhal, aby odvolací správny orgán napadnuté rozhodnutie preskúmal a zmenil ho tak, že dôvody na preskúmanie neboli dané.

Žalovaný dňa 9. júna 2006 napadnutým rozhodnutím v časti potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a zmenil ho čo do výšky uloženej pokuty a to tak, že žalobcovi uložil pokutu vo výške 100 000 Sk

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z.z. dominantné postavenie na relevantnom trhu má podnikateľa alebo niekoľko podnikateľov, ktorí nie sú vystavení podstatnej súťaži a ktorí sa vzhľadom na svoju ekonomickú silu môžu správať nezávisle.

Podľa § 8 ods. 2 písm. d/ zákona č. 136/2001 Z.z. § 8 **zneužitím dominantného postavenia na relevantnom trhu je najmä viazanie súhlasu s uzavretím zmluvy** na podmienku, že druhá zmluvná strana prijme aj ďalšie záväzky, ktoré svojou povahou alebo podľa obchodných zvyklostí nesúvisia s predmetom tejto zmluvy.

Podľa § 38 ods.1 zákona č. 136/2001 Z.z. úrad za porušenie ustanovení § 4 ods. 1, § 8 ods. 6, § 10 ods. 9, § 25 ods. 5 a § 29 ods. 5 uloží pokutu podnikateľovi do 10% z obratu podľa § 10 ods. 3 za predchádzajúce uzavreté účtovné obdobie a podnikateľovi, ktorý za

predchádzajúce uzavreté účtovné obdobie dosiahol obrat do 10 000 Sk alebo ktorý nemal žiadny obrat, alebo podnikateľovi, ktorého obrat nemožno vyčíslit', pokutu do 10 000 000 Sk.

Žalovaný sa vo svojich rozhodnutí podrobne zaoberal všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v rozklade proti napadnutému rozhodnutiu, identifikoval a pomenoval relevantný trh, dominantné postavenie žalobcu ako jediného a výlučného vlastníka elektronickej podoby denníka HN na účely monitoringu a teda jediného oprávneného na poskytnutie licencie na ďalšie šírenie informácií v nej obsiahnutých prostredníctvom monitoringu tlače, vyargumentoval prečo posúdil konanie žalobcu v bode 1/ a 2/ rozhodnutia ako viazanie podľa § 8 ods. 2 písm. d/ zákona, pričom zároveň odôvodnil, prečo sa nestotožnil s posúdením konania žalobcu v bode 3/ výroku rozhodnutia, podľa ktorého konanie žalobcu spočívajúce v uplatňovaní rozdielnych podmienok pre poskytovanie Súboru informácií s oprávnením na jeho použitie a šírenie tretím osobám elektronickou cestou, prostredníctvom monitoringu tlače v čase od 1. januára 2005 do 31. marca 2005, nie je zneužitím dominantného postavenia na relevantnom trhu poskytovania dát denníka HN v elektronickej podobe s právom ich použitia a šírenia elektronickou cestou tretím osobám prostredníctvom monitoringu tlače podľa § 8 ods. 2 písm. c/ zákona.

Na základe uvedeného žalovaný znížil pôvodne uloženú pokutu vo výške 150 000 Sk na 100 000 Sk, t.j. na dolnej hranici zákonnej sadzby.

Rozhodnutie žalovaného tak reagovalo na všetky námietky žalobcu ním uplatnené v rozklade proti prvostupňovému správneému orgánu, pričom o správnosti zisteného skutkového stavu veci a správnosti právnych záverov nemal pochybnosti ani súd prvého stupňa. Na správnosť záverov krajského súdu v podrobnostiach odkazuje aj súd odvolací.

Podľa odvolacieho súdu bol skutkový stav vo veci náležite zistený, skutočnosti zistené správnymi orgánmi nachádzajú oporu v obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného, ktorého súčasťou je aj administratívny spis prvostupňového správneho orgánu.

Odvolací súd dospel k záveru zhodnému so záverom krajského súdu, že správne orgány v priebehu správneho konania zistili dostatočne skutkový stav a správne vyvodil záver o tom, že konanie spočívajúce vo viazaní súhlasu s uzavretím licenčnej zmluvy č. X. so spoločnosťou N. I. T. S., pobočka Bratislava zo dňa 20. decembra 2004 a licenčnej zmluvy č. X. so spoločnosťou S. M. A. A. Bratislava na poskytovanie súboru informácií

s oprávnením na jeho použitie a šírenie tretím osobám elektronickou cestou prostredníctvom monitoringu tlače je zneužívaním dominantného postavenia na relevantnom trhu.

Odvolací súd nepovažoval námietku žalobcu vytykajúcu žalovanému nedostatočne zistený skutkový stav pre vydanie rozhodnutia, ktorým rozhodli správne orgány o zneužití dominantného postavenia na relevantnom trhu zo strany žalobcu a uložení pokuty vo výške 100 000 Sk, za dôvodnú, pretože o správnosti týchto zistení nemal odvolací súd žiadne pochybnosti. Žalobcu neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by správnosť týchto zistení spochybnila. Námietky žalobcu zostali tak len vo všeobecnej rovine tvrdenia, ktoré bez poukázania na konkrétne skutočnosti, z ktorých by žalobca odvodzoval nesprávnosť skutkových zistení, nemali žiadnu relevanciu vo vzťahu k namietanému rozhodnutiu.

Odvolací súd na základe uvedeného dospel súd k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné podľa § 219 OSP potvrdiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný a žalovaný nemá zo zákona nárok na náhradu trov.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. júna 2010

JUDr. Eva Babiaková CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská